

PROJECTE DE DECRET DE LA INSPECCIÓ D'EDUCACIÓ

Consulta pública prèvia a l'elaboració d'un projecte de Decret pel qual es regula la Inspecció d'Educació

APORTACIONS DE L'ASSOCIACIÓ D'INSPECTORS D'EDUCACIÓ DE CATALUNYA (AIEC)

Barcelona, 24 d'abril de 2019

Associació d'Inspectors d'Educació de Catalunya

La iniciativa pretén determinar la finalitat, els principis, l'estructura, les atribucions, l'avaluació i el funcionament dels òrgans de la Inspecció d'Educació, així com les atribucions que corresponen a les persones que l'exerceixen.

Des de l'**Associació d'Inspectors d'Educació de Catalunya (AIEC)** constatem que el vigent Decret d'Inspecció ha quedat molt desfasat ja que porta en vigor molts anys, i que l'actual marc educatiu respon a unes altres necessitats molt diferents de les que hi havia al nostre país a principis d'aquest segle XXI com són una major autonomia dels centres, la rendició de comptes, el paper dels equips directius, noves metodologies d'ensenyament i aprenentatge, l'avaluació del sistema educatiu, etc. El context actual és canviant i s'han obert nous horitzons per a la funció inspectora.

No partim de zero. En els diferents marcs de treball, sessions formatives, congressos i jornades diverses de la pròpia Associació, s'han generat debats i propostes que en diferents ocasions ja hem fet arribar al propi Departament d'Educació. El document que avui presentem, també recull, fins i tot de manera textual tal com es va redactar en el seu moment, bona part dels documents elaborats.

La Inspecció d'Educació, arran del nou paradigma del sistema educatiu, ha evolucionat en la formulació dels seus objectius i de les seves actuacions els darrers anys. Així, en els darrers Plans Directors de la inspecció, es visualitzen propostes sobre l'anàlisi d'indicadors dels centres, sobre la selecció i l'avaluació de la direcció, sobre l'avaluació de centres i de docents. Aquestes noves actuacions, però, s'han sobreposat a les més tradicionals, moltes d'elles també necessàries per al sistema.

No hem d'oblidar que la finalitat de la inspecció educativa és contribuir a la millora permanent del sistema educatiu que, com hem apuntat abans, ha sofert una profunda transformació.

El nou Decret haurà de respondre a qüestions lligades sobre quina ha de ser la funció inspectora en la supervisió i en l'assessorament dels centres tenint en compte el nou marc d'autonomia dels centres i de les direccions.

Cal mantenir les funcions de la Inspecció d'Educació, però prioritant en els plans de treball, objectius i actuacions que aportin millora en el sistema educatiu. Creiem que en l'actualitat les actuacions inspectores són moltes, diverses i discontinües. Proposem destacar algunes actuacions sobre temes rellevants amb retorn i seguiment del seu impacte.

Les actuacions relacionades amb la funció d'assessorament han d'evolucionar i estar en consonància amb el nou marc legal d'autonomia dels centres. La funció de l'inspector o la inspectora ha de ser el d'estimulador del Projecte Educatiu de Centre i del lideratge pedagògic. Així com la d'afavorir la creació de xarxes d'intercanvi de coneixements entre centres i institucions: hem d'incidir en la innovació i la transformació educativa, qüestions que el nou Decret de la Inspecció d'Educació ha de poder recollir perfectament.

Les actuacions relacionades amb la funció supervisora han de promoure la verificació de les actuacions del cicle anual amb la direcció dels centres educatius. Aquesta actuació es proposa fer a través de l'anàlisi compartida dels projectes de direcció i de la programació per objectius dels centres. Dins d'aquesta anàlisi s'ha de situar el treball sobre els indicadors, sobre els resultats de les avaluacions externes i internes, i també, el seguiment de la implantació de les competències bàsiques del currículum a les programacions i a les aules.

Les actuacions relacionades amb la funció de control convé mantenir-les per garantir la defensa dels drets dels ciutadans i de la comunitat escolar. Dins d'aquest capítol creiem que s'hauria de fer una revisió del rol de la Inspecció d'Educació en l'escolarització. Es proposa continuar amb la presidència de les comissions de garanties d'admissió, situant a la Inspecció d'Educació com a garantia de l'equitat, la transparència i legalitat del procés. Ara bé, s'hauria de considerar comptar amb equips de suport per al seguiment anual i especialitzar aquesta actuació en alguns inspectors i inspectores. Les actuacions de control i supervisió són la base de la Inspecció d'Educació. Les preguntes que hem de fer-nos estan relacionades en si les demandes que es fan en els plans de treball estan relacionades amb aquesta finalitat. També és cert, tal com estableix l'actual Pla Director de la Inspecció d'Educació (2017-2020), que l'actuació inspectora basada exclusivament en el control de la gestió dels centres perd rellevància, a favor del paper de les direccions que pren més protagonisme i lideratge en compliment de les funcions i atribucions que tenen encomanades. En canvi -continua senyalant el mateix Pla Director- l'actuació inspectora ha de donar més èmfasi a l'assessorament, l'avaluació i la supervisió als centres per tal de contribuir a la seva millora constant en la prestació del servei educatiu.

La Llei d'Educació de Catalunya promou la dimensió socioeducativa amb l'entorn. En aquesta dimensió, quin lideratge han de tenir els inspectors i inspectores com a supervisors d'un entorn educatiu: coordinar direccions, promoure projectes, crear xarxa entre centres i institucions?

Quant a l'avaluació de centres, de directors i de docents, quina ha de ser la participació de la inspecció en aquests processos, i amb quina finalitat? Sabem que les avaluacions regulars que es fan en escoles i instituts aporten molta informació per a la millora de resultats. Creiem que aquesta pot ser una de les funcions més interessants a desenvolupar en els plans de treball de la Inspecció d'Educació. I respecte a l'avaluació dels directors, s'ha de fer una avaluació globalitzada de final de mandat o bé l'avaluació de centre i de l'exercici de la direcció (tal com s'han començat a fer ara amb les direccions novelles) s'han de fer de forma globalitzada durant tot el període?

L'avaluació externa de centres ha de tenir un programa d'actuacions destacat en els plans de treball de la inspecció. Les avaluacions regulars de sistema i les pròpies de cada centre aporten molta informació per a la millora dels aprenentatges i resultats educatius. La Inspecció d'Educació com a agent extern, té perspectiva panoràmica, expertesa i continuïtat en la

intervenció que el situen com a agent fonamental en l'aportació de criteri de qualitat en les avaluacions de centre.

Es proposa que els plans d'avaluació de centres siguin cíclics i censals, i amb informes de retorn orientats a la millora. El model del Pla d'avaluació ha de ser definit amb indicadors de qualitat fixos, a poder ser publicats, i que puguin ser aplicats en un període prolongat de temps per valorar-ne l'impacte. La temporització de les avaluacions l'hauria de determinar l'equip d'inspectors i inspectores d'un districte i/o zona educativa que treballaria de forma conjunta.

L'avaluació de la direcció ha d'estar prioritzada en els plans de treball. Actualment, la nostra legislació situa la direcció professional com a motor de canvi i de millora dels centres educatiu. La Inspecció d'Educació pot fer una avaluació continuada de la direcció pel coneixement global que té, tant del centre com de la seva evolució. L'avaluació de la direcció no té tan valor si s'executa només a final de mandat. En l'actualitat hem començat a avaluar la funció directiva a partir d'indicadors de millora del centre i amb seguiment anual durant tot el període. En aquest sentit pren valor l'avaluació per a la continuïtat de la direcció que la legislació preveu amb avaluació positiva. En els processos anuals de selecció de candidats per a la direcció es proposa que la Inspecció d'Educació continuï presidint les comissions.

En l'avaluació docent es proposa anar deixant el pes de l'avaluació en les direccions del centre. Els directors, per legislació i coneixement del professorat, són els que poden fer-la amb qualitat. L'actuació de la Inspecció d'Educació ha de ser la de supervisió del procediment. Aquesta avaluació ha de centrar-se en l'aula i en les pràctiques educatives que afavoreixin l'aprenentatge de l'alumne. Cal mantenir l'autoavaluació del docent com a mètode de reflexió sobre la millora de la seva pràctica docent. La Inspecció d'Educació ha d'intervenir en moments puntuals a requeriment de les pròpies direccions. En qualsevol cas valorem sempre la nostra presència als centres. La nostra tasca té sentit en la mesura que trepitgem les aules i som coneixedors del que succeeix al territori.

En incorporar als plans d'inspecció les noves prioritats sense reduir les actuacions tradicionals creiem que el programa de treball de la Inspecció d'Educació esdevé inabastable i fomenta intervencions atomitzades i poc rellevants per a la millora del sistema educatiu. Caldrà, doncs, redefinir les prioritats en els nous plans de treball. Algunes actuacions cohabiten amb algunes intervencions que no cal que siguin fetes pels propis inspectors i inspectores. El volum de treball, en determinats moments del curs escolar, és inassolible. Qüestions, algunes d'elles, que no tenen perquè ser regulades al Decret sinó a la posterior Ordre que també s'haurà de redactar de nou. Estem d'acord que cal menys gestió i més lideratge pedagògic per part dels Inspectors i Inspectores d'Educació.

Cal desenvolupar un pla de formació per a la Inspecció d'Educació que respongui als objectius prioritzats en els plans de treball i també com haurà d'incidir aquesta formació en el nivell de transferència i impacte en els centres. S'ha de preveure tant la formació inicial, abans de començar l'exercici professional, com la continuada, de forma sistemàtica i anual per a tots els inspectors i inspectores. El pla de formació ha d'aprofitar tant l'expertesa del col·lectiu per implementar accions formatives entre iguals com l'assessorament de professionals externs. S'haurà de definir la formació en funció de les actuacions més prioritzades: formació en assessorament de projectes i lideratge, en tècniques d'avaluació, formació jurídica, o bé en el coneixement dels nous reptes curriculars i metodològics. En tant que assessors hem d'estar

formats. La formació és clau en les nostres funcions i és una necessitat urgent del nostre col·lectiu.

Sobre la forma de treball i d'organització també haurem de fer propostes de canvi, ens haurem de preguntar si ens cal compartir coneixement sobre les actuacions inspectors rellevants, si cal especialitzar-nos en alguns aspectes de les nostres funcions, si tots els inspectors i inspectores han de fer totes les funcions, si hem de realitzar més treball en equip.

Cal potenciar un model organitzatiu i de treball ben definit en equips equilibrats i multidisciplinaris, que marqui criteris per a un repartiment de tasques més eficient, adaptat al context i a les necessitats del territori. El model d'organització en equip ha de potenciar la reflexió sobre la pràctica i ha de preveure l'homogeneïtzació de criteris en les actuacions de la Inspecció d'Educació. Cal revisar el model actual d'especialitats, tot potenciant l'especialització en les diferents funcions de la inspecció i dels àmbits de treball. Aquesta especialització en funcions hauria de tenir en compte les habilitats, coneixements i competències professionals dels inspectors i inspectores d'un equip i hauria d'estar relacionada amb els plans de formació. L'actuació inspectora des del vessant generalista pot dur a terme actuacions de qualitat, malgrat que en determinades tasques cal actuar coordinadament amb inspectors i inspectores especialistes. En els centres d'ensenyaments especialitzats, així com, en l'etapa de la formació professional convé fer un tractament especial en l'assignació de tasques per aconseguir una millor resposta en les actuacions. Es considera necessari tenir referents territorials en temes de coneixements específics.

L'actualització de l'ordenació de la Inspecció d'Educació ha de permetre una prestació del servei més ajustada que doni resposta als reptes i oportunitats sorgits de la transformació viscuda pel sistema educatiu en els 18 anys que han passat des de la publicació de l'anterior norma reguladora. Una norma que s'ha situat, avui, a la cua de totes les regulacions de les Inspeccions d'Educació de la resta de CCAA.

Se'ns trasllada una sèrie d'objectius que volen donar resposta a:

- Informar de la voluntat d'actualitzar la regulació de la Inspecció d'Educació per tal d'establir-ne els principis, l'estructura, les atribucions, l'avaluació i el funcionament.
- Rebre propostes de millora per aconseguir una ordenació que doni resposta als reptes i oportunitats sorgits de la transformació viscuda pel sistema educatiu des de l'anterior regulació de la matèria.
- Identificar aspectes que haurien de ser objecte d'actualització.
- Garantir un procés participatiu al més ampli possible que contribueixi al futur consens sobre el contingut de l'ordenació de la Inspecció d'Educació.

Es presenten unes propostes partint de l'assumpció obligada, no volguda, que la Subdirecció General de la Inspecció d'Educació (SGIE) i el propi Departament d'Educació contemplin un escenari de convocatòria d'oposicions al cos estatal d'inspectors d'educació, allunyant-se de les posicions defensades per l'**AIEC** fins al moment. La posició de l'**AIEC**, ratificada en assemblea pels seus associats, és la d'establir i consolidar aquells mecanismes que permetin la creació del Cos propi d'Inspectors d'Educació de la Generalitat de Catalunya, i que

poguessin apostar per un sistema diferenciat en la línia del que preveu la Llei d'Educació de Catalunya.

Les propostes es basen en tot moment en els dos principis següents:

- La mirada posada en recuperar la cohesió del col·lectiu i l'enfortiment de la Inspecció d'Educació.
- L'aplicació del principi d'eficiència de les Administracions Públiques que serveix amb objectivitat als interessos generals, i actua d'acord amb els principis d'eficàcia, jerarquia, descentralització, desconcentració i coordinació, amb sotmetiment ple a la llei i al Dret.

Argumentació i proposta:

Dins de la Inspecció d'Educació hi ha 2 col·lectius: els funcionaris de carrera del cos d'inspectors d'educació i els inspectors d'educació, que pertanyen als cossos docents de primària o secundària i que exerceixen la funció inspectora en règim de comissió de serveis.

Dins del segon grup s'hi poden establir dos subgrups: els inspectors i inspectores que porten bastant o molt temps en la Inspecció d'Educació, i els que han accedit més recentment.

En un escenari d'oposicions al CIE (tot recordant que aquest no s'ha defensat mai) els interessos dels dos subgrups pel que fa al número de places convocades són antagònics, en tant que es contraposa la major possibilitat d'obtenir una plaça (en cas de moltes places convocades) amb la possibilitat de mantenir el lloc en Comissió de Serveis (en cas de poques). Això pot provocar un conflicte d'interessos, i crear un nou punt de discòrdia i en conseqüència una nova manca de cohesió i per tant, d'ineficiència.

En aquest context, el punt de trobada dels dos grups és l'acord en què cal garantir l'estabilitat en els llocs de treball dels inspectors d'educació (en règim de comissió de serveis), malgrat hi hagi convocatòries d'oposicions, i compatibilitzar aquesta estabilitat amb la possibilitat d'accés d'aquells a qui interressi. Qüestions que molt probablement no té perquè regular un Decret i sí, en canvi, una Ordre en la qual es poden concretar les funcions pròpies de la Inspecció d'Educació.

D'acord amb això, es formulen les següents propostes de mínims:

1. Cal garantir reglamentàriament l'estabilitat dels inspectors d'educació (en règim de comissió de serveis) prèviament a qualsevol convocatòria d'oposicions, aprofitant l'anunciada publicació d'un nou Decret d'Inspecció. Aquesta possibilitat està avalada per la Disposició Transitòria Desena de la Llei d'Educació de Catalunya, que fins al moment no s'ha arribat a aplicar. La Disposició Transitòria desena de la llei estableix que el Departament ha de fomentar els procediments per afavorir la consolidació de la situació administrativa dels inspectors i inspectores en comissió de serveis per mitjà d'un torn especial.
2. En cas d'una convocatòria d'oposicions al CIE, cal calcular les places a convocar tenint sempre com a factor prioritari la consolidació de la situació administrativa dels

inspectors d'educació (en règim de comissió de serveis). La posició de l'**AIEC** sempre ha estat la de no entrar en el debat de les places que s'han d'oferir.

3. També, en el marc del nou Decret d'Inspecció, sempre en virtut dels principis d'eficàcia, economia i eficiència, s'ha de regular l'accés i la provisió dels llocs de treball per tal de poder aprofitar l'experiència, el talent i la competència de tots els integrants del col·lectiu que exerceix la funció inspectora.

L'aplicació d'aquestes mesures farien possible la coexistència dels diferents col·lectius en un entorn de seguretat professional que afavoriria la cohesió i reforçaria la Inspecció d'Educació com a institució, revertint sense dubte en un treball més eficaç i eficient per a la millora de l'educació al nostre país.

Una vegada arribats a aquest punt, de manera molt sintètica, donem breu resposta a les preguntes plantejades:

1. Considera que s'ha descrit adequadament el problema? Hi ha altres aspectes que considera que haurien de ser valorats per l'Administració de la Generalitat?

Hi ha dues qüestions preliminars que tenen, o poden tenir, una relació directa amb el nou Decret d'Inspecció, i que estan recollides a la Llei d'Educació de Catalunya, pendents de desplegar:

- a) La creació del cos d'inspectors d'Educació de la Generalitat de Catalunya.
- b) La posada en funcionament de l'Agència d'Avaluació i Prospectiva de l'Educació.

Descartant aquestes dues qüestions (i per tant, amb un escenari de continuïtat de la situació actual, amb el cos d'inspectors d'educació de l'Estat, i sense el desplegament de l'Agència d'Avaluació i Prospectiva de l'Educació), exposarem a continuació algunes de les reflexions més significatives.

El canvi en la realitat educativa al que donem més importància, i que ja queda recollit en el document de consulta, és el nou marc d'autonomia de centres. L'augment del marge d'autonomia dels centres té per conseqüència una major singularització i individualització dels projectes de centre (amb més diversitat i divergència de models curriculars, organitzatius, i de gestió). L'efecte directe que aquest fet provoca és que les actuacions de la Inspecció d'Educació, normalment realitzades amb caràcter universal, requereixen de més temps d'execució per la necessària obtenció d'informació i redacció de l'informe, ja que l'experiència adquirida en la realització d'una actuació no és tan transferible a d'altres centres donada la major diferenciació entre els centres.

Un canvi que no queda recollit de manera explícita és la progressiva implementació del model d'administració electrònica, que comporta una major dedicació dels inspectors i inspectores a tasques que anteriorment podien ser realitzades per personal administratiu, i que ara requereixen d'una participació més directa de l'inspector o inspectora.

Aquests dos canvis comporten un increment de temps per a efectuar les mateixes actuacions. Si afegim que amb el pas del temps, la quantitat d'actuacions de la Inspecció d'Educació a requeriment d'altres direccions i subdireccions generals s'ha vist incrementat, la situació de saturació actual dificulta la sostenibilitat d'un model d'Inspecció d'Educació de qualitat. La quantitat d'inspectors i inspectores dins els territoris hauria d'anar acompanyada del volum dels encàrrecs efectuats.

Un altre aspecte rellevant és l'actual estructura organitzativa de la Inspecció d'Educació, on el binomi centre-inspector/a és la cèl·lula base de treball. Aquest fet, juntament amb la creixent complexitat del sistema educatiu, comporta que l'inspector/a hagi de tenir un coneixement molt ampli i generalista, i perd capacitat d'especialització i d'aprofundiment.

Precisament aquesta situació justifica que l'actuació de la Inspecció d'Educació no hagi de ser tan individual com fins ara, i calgui fer-la de manera més col·legiada. Cal permetre que un centre tingui una actuació inspectora que no depengui només d'una sola persona, sinó que incorpori una visió de servei d'inspecció que necessàriament requerirà de major treball en xarxa i de coordinació entre els equips d'inspecció, i també pot requerir un canvi en l'actual plantejament en què un centre té un únic inspector o inspectora de referència.

Altres reflexions: Actualment hi ha canals de comunicació paral·lels als de la inspecció i als centres educatius els arriba informació de manera simultània (i fins i tot a l'avançada) d'alguns aspectes rellevants per a la funció assessora de la Inspecció d'Educació. Aquest fet implica un canvi en el model tradicional d'assessorament centrat en la transmissió d'informació, havent de ser ara un model més centrat en la selecció, jerarquització i qualitat de la informació.

En els darrers cursos, la Inspecció d'Educació ha tingut un paper més reduït en la formació que reben els equips directius i els docents, fet que pot generar algun distanciament entre les direccions i els docents respecte de la funció inspectora. Una formació que ha d'estar sempre impartida per aquells grups d'inspectors i inspectores amb coneixements específics i especialitzats de la matèria que han d'impartir.

Hi ha aspectes pendents de definir entre les funcions i atribucions del que comporta ser autoritat pública versus direccions de centre i la pròpia Inspecció d'Educació. El nou Decret sembla que pot ser un bon lloc on avançar en aquesta concreció.

2. S'haurien de preveure altres objectius diferents?

Més que objectius diferents, pensem que s'haurien de prioritzar de manera diferent.

A partir de les anteriors reflexions, caldria prioritzar les diferents funcions i atribucions de la Inspecció d'Educació (recollides a la pròpia Llei d'Educació de Catalunya i que per tant amplia i va un pas més enllà del que estableix l'actual Decret). Així, creiem que cal reforçar les funcions pròpies i exclusives de la inspecció com l'avaluació i l'assessorament de centres i direccions. Tanmateix, creiem que es pot reduir el temps dedicat a les actuacions en les que la direcció actual té competències i reconeixement d'autoritat pública (avaluació docent, funció de control i supervisió).

La garantia dels drets i dels deures? és una altra funció que tradicionalment ha portat de manera molt directa la Inspecció d'Educació, i que actualment pot i ha de ser duta a terme també per les direccions dels centres.

Una funció que tradicionalment realitza la inspecció, per designació, és la presidència de comissions de diferents tipus (comissions de garanties d'admissió, plans educatius d'entorn, comissions de selecció, tribunals d'oposicions, comissions d'aplicació de proves de competències, etc.). En cas de no estar recollida aquesta funció en el nou decret, fins a quin punt n'hem de ser participants, i si ho hem de ser, per què no ha de quedar recollit en el nou Decret o en la pròpia Ordre que en sorgeixi. El paper de la Inspecció d'Educació és clau i determinant per garantir aquests drets.

Un altre objectiu que cal prioritzar és la formació i actualització dels inspectors i inspectores. Actualment es fan activitats internes com a "formació", quan en realitat és un treball de coordinació que hauria de ser propi de la Inspecció d'Educació, i no una formació i actualització com seria necessari. Aquesta funció se l'ha de procurar cada inspector i inspectora de manera individual, i amb escassa responsabilitat institucional.

La formació -com d'altres aspectes- han estat tractats al plantejament que hem fet previ a contestar a les preguntes que se'ns formulen.

Per a ser líders pedagògics i agents promotors dels canvis dels centres, la Inspecció d'Educació ha de tenir més participació en la innovació i en la recerca educativa.

3. Considera que hi ha altres alternatives a les proposades per corregir el problema detectat?

No s'hauria de plantejar com a problema sinó com a oportunitat. A més de redefinir el Decret de la nova Inspecció d'Educació de Catalunya, també caldria redefinir els recursos de la Inspecció d'Educació, tant pel nombre d'efectius (permetria actuacions amb major profunditat), com pel nombre d'àrees geogràfiques (permetria grups d'inspectors i inspectores més reduïts, i més fàcils de coordinar i treballar en xarxa de manera efectiva), i també pel nombre de persones de suport administratiu (permetria descarregar de feines administratives als inspectors i inspectores).

4. En el nou marc de l'autonomia de centre plantejat per la Llei 12/2009, del 10 de juliol, d'Educació, considera que cal atribuir noves funcions als inspectors o inspectores de la Inspecció d'Educació? En cas afirmatiu, indiqui quines.

Les funcions i les atribucions que recull la Llei d'educació de Catalunya (art. 178 i 179) són les que hauria de contemplar, com a mínim, el nou Decret. A la seva nova formulació s'hi podria contemplar, entre d'altres, la participació de la Inspecció d'Educació en la transformació i innovació educatives.

La Inspecció d'Educació, com a coneixedora de la realitat individual dels centres educatius, hauria de tenir major marge d'autonomia per a la concreció i realització de les

actuacions, ja que normalment són planificades des de la distància, i amb una visió àmplia i universal, poc ajustada a la cada vegada més gran diversitat de centres.

La desaparició de les especialitats curriculars de la Inspecció d'Educació (a la pràctica) porta a una concepció generalista de l'actuació inspectora. Com hem dit, però, l'autonomia dels centres porta a una major diversificació de propostes i a la conveniència d'una major especialització per atendre les singularitats dels centres. Aquesta tensió entre una visió generalista i la conveniència d'una major especialització en les actuacions inspectores fa necessària una revisió a fons de l'actual model.

En qualsevol cas, cal aprofitar el bagatge, els coneixements, i la formació especialitzada de tots i cadascun dels inspectors i inspectores de Catalunya.

5. En el nou marc de l'autonomia de centre plantejat per la Llei 12/2009, del 10 de juliol, d'Educació, considera que hi ha atribucions i/o funcions actuals de la Inspecció que s'haurien d'eliminar o que haurien de perdre pes en l'exercici de la funció inspectora? En cas afirmatiu, indiqui quines.

Al marge dels comentaris fets fins ara, també podem afegir que actualment la inspecció fa tasques de validació de processos o actuacions de les direccions que caldria redefinir, i que segurament podrien desaparèixer de la Inspecció d'Educació.

El debat ha de ser quin model d'inspecció volem i dotar-la d'instruments perquè funcioni. Pot ser una inspecció centrada en l'avaluació amb tot el que això comporta, o centrada en la supervisió assumint que això pot entrar en contradicció amb l'autonomia de centres i les atribucions de les direccions, o centrada en l'assessorament dotant-la d'eines i formació específica per tal que pugui exercir-la amb professionalitat.

La qüestió de fons en relació a aquest punt rau en el fet que avui per avui hi ha moltes tasques administratives, de poc contingut especialitzat, de la qual la Inspecció d'Educació de Catalunya se n'hauria de deslliurar. Aquest fet, juntament amb les sobrecàrregues de treball que a vegades resulten desestabilitzants són les que han de merèixer un estudi detallat i a fons del que avui per avui la Inspecció d'Educació de Catalunya ha de fer o deixar de fer per ser útil a nivell individual, col·lectivament i sobretot pel sistema educatiu del nostre país.

6. Creu que hi ha aspectes organitzatius de la Inspecció d'Educació que convindria modificar? En cas afirmatiu, indiqui quins i en quin sentit els modificaria.

Cal fomentar el treball en equip i en xarxa de la inspecció. Actualment l'actuació inspectora és eminentment individual, i hauria de passar a ser més col·legiada. L'Ordre d'alguna manera hauria de regular-ho. S'ha de fomentar el treball en equip, cooperatiu, i el sentit de pertinença al grup, que sovint queda diluït precisament per aquest marcat caràcter de treball tan solitari i individual que té la funció inspectora.

Es creu que el període d'intervenció d'un inspector o d'una inspectora en un centre es podria reduir un curs, i passar dels actuals cinc anys a quatre.

Per altra banda, valorem positivament que la Inspecció d'Educació tingui una doble dependència tant a nivell orgànic com funcional. Una major independència de la pròpia Inspecció d'Educació vindria donada en la mesura que aquesta depengués funcionalment del Parlament de Catalunya. Només d'aquesta manera es podria garantir la seva independència política. Aquest no és un debat nou. Com a Associació ja ens hem pronunciat en d'altres ocasions. La Inspecció d'Educació ha de ser l'òrgan de les Administracions educatives mitjançant el qual s'exerceix la potestat d'inspeccionar el conjunt del sistema educatiu, dins del seu àmbit territorial i competencial. La llei no configura un model tancat d'inspecció educativa. La norma ha d'establir el marc general, però la regulació de l'òrgan de la inspecció de cada Administració educativa competent correspon als governs respectius. Per altra banda, la doctrina administrativa estableix que perquè una unitat administrativa pugui ser considerada com un òrgan ha de tenir les següents característiques: forma d'integració en l'administració pública, dependència jeràrquica, funcions i competència delimitades, i finalment, els crèdits necessaris per a ser posat en marxa i funcionament. El que està clar és que les regulacions de la inspecció educativa han d'establir l'encaix de l'òrgan inspector en la corresponent estructura administrativa, fixar la seva dependència jeràrquica i delimitar amb claredat la competència i les funcions.

En qualsevol cas som conscients que per aquesta darrera qüestió cal un debat més profund i més ampli per part de tothom.

7.- Quins considera que haurien de ser els indicadors d'avaluació més rellevants de la funció inspectora?

Es fa difícil proposar indicadors a partir de funcions, i no d'objectius. Així, els indicadors de funció cal que s'orientin al grau d'execució (*sí-no, percentatge de realització...*) i a la qualitat d'execució (vinculant l'actuació als efectes sobre el centre/director/docent obtinguts).

Cal disposar d'un sistema d'avaluació interna, així com també d'un sistema d'avaluació externa en el que haurien de participar els "usuaris" (centres, direccions, docents).